

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/166/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313203783
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kovaľová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8313203783.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 proti odporcom: 1. Q. U., bytom J., X. E. XXXX/X, toho času na neznámom mieste, zastúpenú opatrovníkom H. U., bytom J., X. E. XXXX/X, 2. D. U., naposledy bytom Q. XX, toho času na neznámom mieste, zastúpeného opatrovníčkou P. U., Q. č. XX, za účasti vedľajších účastníkov na strane odporcov: a) Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, Prešov, IČO: 42 176 778, b) Občianskeho združenia slovenských spotrebiteľov AZ, Petrovská 10, Skalica, IČO: 42 264 154, zastúpeného advokátom JUDr. Jozefom Kempom, Advokátska kancelária so sídlom v Chorvátskom Grobe, Nám. Josipa Andriča 1, v konaní o zaplatenie 574,57 Eur s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č. k. 18C 96/2013-27 zo dňa 16. 05. 2013 takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d u j e rozsudok vo výroku o náhrade trov konania vedľajšiemu účastníkovi.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa návrh zamietol. Vyslovil, že náhradu trov konania odporcom v 1. a 2.rade nepriznáva. Ďalším výrokom vyslovil, že navrhovateľ je povinný uhradiť vedľajšiemu účastníkovi Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS trovy konania vo výške 211,61 Eur na účet jeho právneho zástupcu v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Tiež vyslovil, že vedľajšiemu účastníkovi Občianskemu združeniu slovenských spotrebiteľov AZ náhradu trov konania nepriznáva.

Svoje rozhodnutie v napadnutej časti, t. j. vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka (Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS) odôvodnil tým, že vedľajší účastník svoje procesné postavenie odvodzuje od procesného postavenia účastníka, na strane ktorého vystupuje. Vedľajší účastník vystupoval na strane odporcov, ktorým právo na náhradu trov konania vzniklo, preto podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 146 ods. 2 O. s. p. tomuto vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania priznal, a to výške 211,61 Eur. Trovy pozostávali z trov právneho zastúpenia v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. z hodnoty 555,05 Eur, za jeden úkon právnej služby vo výške á 36,51 Eur. Týkali sa úkonov prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie zo dňa 16. 03. 2012, vyjadrenie zo dňa 22. 05. 2012, odvolanie + režijný paušál. Spolu odmena s režijným paušálom vo výške 176,34 Eur + 20 % DPH vo výške 35,27 Eur.

Proti tomuto rozhodnutiu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie navrhovateľ, a to proti výroku, ktorým súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania. Odvolanie odôvodnil tým, že došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci. Uviedol, že na súde uplatnil žalobný návrh dňa 08. 09. 2011 na sumu 555,05 Eur s prísl.. Odporca po podaní žalobného návrhu uhradil v troch splátkach po 200

Eur, sumu 600 Eur, v časti, v ktorej súd konanie zastavil. Následne súd žalobu zamietol vo zvyšnej časti z dôvodu premlčania. Pokiaľ ide o úhrady vykonané zo strany odporcov po podaní žalobného návrhu, ide o úhrady vykonané na exekúcii, dlh, ktorý nezaniká ani premlčaním. Má za to, že žaloba bola podaná dôvodne. V časti vykonaných úhrad zo strany odporcov nie je možné hovoriť o úspechu odporcov, resp. vedľajšieho účastníka. Žaloba bola podaná v prevažnej časti dôvodne, čoho dôkazom je skutočnosť, že po podaní žaloby vykonali úhradu vo výške 600 Eur a v tejto časti nie je možné hovoriť o neúspechu navrhovateľa alebo naopak. Vzhľadom k výške žalovanej istiny možno hovoriť o väčšom úspechu navrhovateľa a nie vedľajšieho účastníka. Súd nemal vedľajšiemu účastníkovi priznať náhradu trov právneho zastúpenia a s ohľadom na pomer úspechu a neúspechu, mali byť trovy priznané navrhovateľovi. Ďalej poukázal, že vedľajší účastník musí byť spôsobilý z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Už samotné združenie má v radoch členoch, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie, preto majú možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto závery ustálil napr. aj Krajský súd v Bratislave v rozhodnutí 5Co 26/2012. Poukázal aj na dôvodovú správu k zákonu č. 348/2008 Z. z., v zmysle ktorej má za to, že zmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc a ktoré budú v danej oblasti materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Združenie je účelné len v prípade, ak samotné združenie je spôsobilé poskytovať ochranu spotrebiteľa. Ak tento predpoklad nenapĺňa, je nutné konštatovať tento nedostatok. Združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe, ktoré obsahuje žiadosť o zasielanie žalôb a návrh na priznanie trov konania. Z toho je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávanej veci a len z označenia účastníkov konania usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. Zastáva názor, že aj na základe skutočností, že odporcom je spotrebiteľ, bez akýchkoľvek vedomostí o predmete a stave konania nemožno pripraviť sa na zastúpenie tej v ktorej veci a naplniť podstatu právneho úkonu - príprava a prevzatie zastúpenia. Vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje. Paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konania, v ktorých nebol žiaden dôvod pre tento vstup, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov. Na priznanie náhrady trov konania je nevyhnutné splniť podmienku vyžadovanú ust. § 142 O. s. p., a to najmä účelnosť vynaložených trov konania. Trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatnenie alebo bránenie práva. Združenie v konaní nevystupuje ani ako splnomocnený zástupca odporcom, pričom títo o vstupe združenia do konania pravdepodobne ani nemali žiadnu vedomosť, čo vyjadril aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 13Co 35/2012. Ďalej upozornil na to, že súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje ani základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov konania podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy konania neboli účelne vynaložené. Vedľajší účastník v súvislosti s dôvodnosťou priznania trov konania, poukazuje aj na ust. § 137 O. s. p. a na ustanovenia Charty základných práv EÚ. K tomu uvádza, že združenie odporcu v konaní nezastupuje. Z uvedeného dôvodu preto nemožno argumentovať vyššie uvedeným ustanovením, nakoľko to priznáva náhradu hotových výdavkov právnickej osobe, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, čiže ide o Centrum právnej pomoci. Má za to, že ustanovenie Charty základných práv EÚ, ako aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ sa týkajú všeobecnej ochrany spotrebiteľa. Žiadne z predmetných ustanovení nepoukazuje na to, žeby sa združenie na ochranu práv spotrebiteľa malo nechať zastupovať advokátmi. Preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok rozsudku preskúmal, zmenil ho tak, že vyhovie jeho odvolaniu a vedľajšiemu účastníkovi Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS náhradu trov právneho zastúpenia neprizná. Uplatnil si voči vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 31,28 Eur s DPH.

K podanému odvolaniu sa vedľajší účastník Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS nevyjadril, aj keď odvolanie prevzal.

Odvolací súd v zmysle zásad upravených v ust. § 212 O. s. p. preskúmal rozsudok v napadnutej časti, t. j. vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka, vec prejednal v súlade s ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a zistil, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, správne vyvodil právne závery a vo veci aj správne rozhodol a na týchto zisteniach sa nič nezmenilo ani v priebehu odvolacieho konania a na ktoré v plnom rozsahu poukazuje aj odvolací súd.

Odvolačný súd v súvislosti s odvolacími námietkami poukazuje na ust. § 93 ods. 2 O. s. p., v zmysle ktorého ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu

Podľa ust. § 93 ods. 4 O. s. p., v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Občiansky súdny poriadok v ust. § 24 a nasl. umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí. Takýmto zástupcom môže byť i advokát. Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach nevyklučuje, aby účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy aj v konaní pred súdom sa nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. Náklady s tým spojené sú vždy potrebné. Vyššie uvedené sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom.

Odvolačný súd už v zrušujúcom uznesení zo dňa 25. 09. 2012 pod sp. zn. 16Co 178/2012 poukázal, že preskúmaním spisu zistil, že navrhovateľ a odporkyňa uzavreli dňa 24. 07. 2009 Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku. Táto dohoda o splátkach je typickým formulárovým ošetrovaním vzniknutého stavu, kedy sa na podpis spotrebiteľom predkladá zdanlivo výhodný formulár o splátkach s vyhlásením o vedomosti premlčania dlhu.

Preto v súvislosti s námietkami navrhovateľa o nedôvodnosti a neúčelnosti trov vedľajšieho účastníka, bolo dôvodné sa zaoberať daným vzťahom, ktorý bol zaiste spotrebiteľským a z tohto pohľadu aj predmetný nárok posudzovať. Nič nemení na tom ani skutočnosť, že po podaní návrhu navrhovateľom došlo zo strany odporcov čiastočne k zaplateniu žalovanej sumy, z dôvodu, ktorého súd konanie zastavil. Rozhodoval však o zostávajúcej časti, t. j. o príslušenstve z určitej sumy od určitého obdobia. O tomto nároku súd prvého stupňa rozhodol tak, že aj v tejto zvyšnej časti návrh zamietol, rozhodnutie, ktoré je predmetom odvolacieho konania.

Odvolačný súd preto s poukazom na výsledok sporu, keď v časti nároku súd konanie zastavil a v časti zamietol, ako aj s poukazom na to, že išlo o spotrebiteľský vzťah, bolo dôvodné predmet sporu podrobiť súdnej kontrole. Správne boli zistenia súdu, že dohoda o splátkach, ktorá bola medzi účastníkmi uzavretá 24. 07. 2009 bola typickým formulárová, ošetrovaním vzniknutého stavu, kedy sa na podpis spotrebiteľovi predkladá zdanlivo výhodný formulár o splátkach s vyhlásením o vedomosti premlčania dlhu. Umiestnenie textu o vedomosti premlčaného dlhu nasvedčuje tomu, že zo strany navrhovateľa skutočne došlo k porušeniu odbornej starostlivosti vo vzťahu k spotrebiteľovi.

Z týchto dôvodov odvolací súd v zhode so súdom prvého stupňa túto dohodu hodnotil ako nekalú obchodnú praktiku. Dôvodné bolo postupovať podľa ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka a na tento vzťah použiť ustanovenia zákona, ktoré boli pre spotrebiteľa výhodnejšie.

Súdu však neostávalo nič iné ako vzhľadom na vznesenú námietku premlčania vedľajším účastníkom a zistení súdu, že uznanie dlhu odporcami je neplatné, pretože je nekalou obchodnou praktikou, rozhodnúť tak, že žalobu zamietnuť aj vo zvyšnej časti. Právne závery súdu prvého stupňa v tejto otázke boli vecne správne.

Odvolačný súd sa nestotožnil s námietkou navrhovateľa, aby trovy vedľajšieho účastníka boli neúčelné, resp. nevhodné.

V danom prípade vedľajší účastník bol úspešný. Nič na tom nemení ani tá skutočnosť, že odporcovia čiastočne splnili po podaní žaloby. Dokazovaním totiž bolo preukázané, že Dohoda o splátkovom

kalendári je neplatná. Na tieto okolnosti poukazoval od počiatku vedľajší účastník. Preto dôvodne súd prvého stupňa priznal trovy konania vedľajšiemu účastníkovi, ktoré boli účelné a preukázateľné. Tieto pozostávali z úkonov právnej služby, ktoré boli aj preukázateľne vykonané, a to prevzatie a príprava, vyjadrenie zo dňa 16. 03. 2012, vyjadrenie zo dňa 22. 05. 2012, odvolanie + režijný paušál za rok 2011 a 2012. Spolu odmena vo výške 176,34 Eur + 20 % DPH - 35,27 Eur.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 O. s. p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že neúspešnému navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže bol neúspešný a vedľajší účastník si v odvolacom konaní žiadne trovy neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.